

Publicerad 2012-05-01 15:21 av Erik H.J Hultin

Tåg

Skogsgläntan ler bland vit näver
och prunkande slånbär, ett prasslande
spöke av dis, kvistar och spejande hålrum

banvallen fylls av knott och
slocknande skymningsglöd

du måste ha drömt om de
döda som passerar

du måste ha lyssnat
till den vajande
rapsens andetag

gula fält och en ensam
järnväg mot igenting

-

att lägga örat mot
den rostande rälsen
och höra ett underjordiskt
uppror skälva i skenorna

att med smuts under naglarna
resa sig bländad av den
sjunkande solen

vandra hem, vilsen
med starkare än
förr

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik H.J Hultin med Poeter.se id #32036 innehar upphovsrätten